

Sommarträff på Rörö

Årets höstträff gick av stapeln helgen 18-19 augusti, vilket var något tidigare än andra år. Detta skulle minska risken för hårt väder och, mycket riktigt, den obligatoriska kulingen uteblev. Dessutom hade träffen flyttats närmare den stora staden (Göteborg), närmare bestämt till Rörö som är en pärla i många avseenden. Avsikten med dessa ändringar i tid och rum var väl att ett större antal båtar skulle kunna delta. Nu blev vi fem båtar varav fyra OE32 och en OE36. Samvaron blev som vanligt lugn och avspänd och många tillfällen gavs till utbyte av idéer och synpunkter. Vädret var helt OK men en del regn föll på lördagen. Frampå kvällen blev det dock uppehåll, så att vi kunde samlas ute på pirnocken, och de som ville grilla kunde göra detta.

Vi tog naturligtvis också rejäla promenader över ön, ganska långa för vissa och något kortare för andra. Rörö gör sig kanske allra bäst på vår och försommar när ängarna blommar som mest, men varje årstid har sin tjusning. De vidsträckta klapperstensfälten och den fria horisonten på västsidan lockar alltid. Den eller de besättningar som inte besökt ön tidigare fick förhoppningsvis blodad tand och återkommer. För undertecknad har Rörö alltid varit en favorit som vi ständigt återkommer till, inte minst när vi har småfolk ombord.

Hamnen är trevlig och välskött, enligt min uppfattning, och fler och fler fasta akterförtöjningar har tillkommit allteftersom. Vi fick dock fälla våra ankare eftersom alla fasta förtöjningar var upptagna. Det var faktiskt fler båtar i hamnen än man kunde förvänta sig så här på eftersåsongen. Det finns en utmärkt ICA-butik på ön för den som behöver komplettera förråden och under högsåsong dessutom en fiskaffär med hyfsat utbud. Hamnen är livligt frekventerad men plats får man alltid, i värsta fall utanpå någon fiskebåt.

Avslutningsvis vill jag tacka skeppare och besättningar på "Josefin" och "Calluna" för det arbete de lagt ner för att få till stånd denna trevliga träff, och jag vill också uppmana de som inte varit med på någon hösträff – ta chansen nästa gång – ni kommer inte att ångra er. Finns ingen besättning tillhanda så kom single handed. Det gjorde jag eftersom min besättning (Birgitta) befann sig utomlands på barnbarnpassningsuppdrag. Det gick också bra. Man känner sig aldrig ensam i OE-gemenskapen!

Med seglarhälsning

Leif L på "Moatje"